

De actualitat política

Dominats per tots el odis, esclaus de tota tirania, homes sense mes idees ni mes cultura que la que'ls hi imposa ens els moments propicis el seu capdill, els lerrouxistes estant donant a Barcelona el mes trist espectacle que pugui donar-se en l'història contemporània.

El cas de'n Lerroux, hipnotisador de masses assedegades de major benestar, pobres i miserables, que no veuen altre reivindicació que la enlluernadora promesa d'un home, perquè no sou prou aptes per confiar en sí mateixes; masses que entregan el govern de la ciutat en mans de una colla de despatriats, sense altre fi que el de comensar a realitzar aquella igualtat social que's prometen; que han posat al servei de la monarquia els seus bons entusiasmes republicans; que per virtut de la paraula màgica del *pastor*, siguent catalans odian a Catalunya, i que en nom de la llibertat, escometen pel carrer a tot altre home que s'hagi permès posar en dupte la bona fé dels seus; talment com el valent de les tabernes, sempre amb la arma a la faixa i la ganyota pinxescas en els llabis; recull i escoria de tots els baixos fons de una ciutat; don lloc a estudiar el millor cas del rebaixament moral d'un poble.

Temps a venir podrà tractarse el lerrouxisme com una malaltia de multituds, i arribem a pensar que si tots els actes que ha de realitzar d'avui en avant, son com els derrers que's coneixen, no serà pas cap malaltia d'héroie sinó molt al contrari.

El partit lerrouxista ha perdut el crèdit com a republicà i com a obrer; ha deixat d'inspirar confiança als qui creyen amb l'honradesa dels seus capdills; i comensa a rodolar per terra, davant la noble i honrada escamesa dels socialistes i de la conjunció republicana; perxó la verinosa ira del vensut i del cobart traspira per tot ell fa dies.

Aquesta bilis va sobreeixir diumen-

je, en el miting de conjunció republicana-socialista de Barcelona.

Lerroux (fugint per endavant) atissà els seus incondicionals contra tots els seus enemics, congregats en un acte trascendental i humaníssim en el teatre de Circo Barcelonés, Pau Iglesias, Azcárate, Roderic Soriano i Pere Corominas. El motiu, la guerra del Marroc, no ha pas sigut obstacle pera que ells, que's diuen avansats i radicals, se declaraessin partidaris de la guerra, al fi de tenir una excusa pera pertorbar l'ordre. El resultat del seu acte es ben sapigut.

Han volgut justificar — si cap la justificació en tal acció plena d'incultura, d'intolerancia i de salvatjisme— diguent que han pres les repressalies contra els socialistes que en Bilbao xiularen al seu capdill, contra el fallo de l'Azcárate i en Pau Iglesias i una revenja envers en Soriano per la campanya que desde *España Nueva* ve fent contra el lerrouxisme; mes els fets els-edelatan mes que com a defensors d'un ideal mes o menys equivocat, com un escamot de gent a sou, baix les ordres d'algú que tem la llum que els prohoms republicans venen escampant entre el poble, o com una nova *partida de la porra* governamental contra Catalunya.

Els ha envalentit per una part la austeritat catalana que confia en el triomf de la noblesa i de la veritat, que no vol usar les baixes armes dels seus contraris, perquè desprecia les maneres tabernaries i pinxescas; i per altre part l'apoi mes o menys directe de les autoritats i la immunitat o carta blanca que tenen: mes s'ha de tenir en compte que hi ha una gran diferencia entre la prudencia que hem usat fins avui, a la por que volen atribuirsems, i que la prudencia s'acaba, sobre tot quan se ha de tractar amb gent que no entent la rahó i no sap de lletra.

L'acte lerrouxista del diumenje justifica el de Sant Feliu de Llobregat, i axís com es molt facil que els radicals de'n Lerroux no vagin a pertorbar cap mes acte carlí, també es molt possible que repeteixin els fets del miting del tea-

tre Circo Barcelonés, sempre que's tracti d'anar a aturar actes de U. F. N. R., que som gent de prudencia i d'ordre. Per lograr un bon escándol no'ls hi fa pas res sacrificarse a rebre dos o tres colps de cadira.

No es que siguem partidaris, per axó, de respondre a la violencia amb la violencia, ni vulguem posarnos al nivell de ells—carlins o lerrouxistas—mes si no hi ha qui garantisi la nostra vida hem de garantirla nosaltres mateixos i la vida del partit, ostentada en els mitings i en els periodics, no l'hem pas de deixar a mans de quatre perturbadors que ocupin una llotjeta i ostentin en el antpit un browning.

Algú, en l'ironia dels fets, proposava organisar, pera seguretat de tots, una partida llogada al requeté carlista,—mes aquest—que devia ser de la burguesia regionalista — somriu satisfet davant del vandalisme, i allarga la seva ma molsuda i clerical al demagog Lerroux en una rara solidaritat contra l'ideal jove i valent de la nostra república.

Axó ens afirma. Davant nostre está tothom; els enemics, no obstant el donarse les mans, van obrintnos pas; en una mateixa mole hi hem trovat en Maura i en Lerroux, els de D. Jaume i els de en Canalejas, i com mes se revolten i criden mes ostentació fan de la seva agonia.

Grandiós Miting

de inauguració de la U. F. N. R.
a Girona

Podem assegurar als nostres amics y correligionaris que 'l grandiós miting d'inauguració del nostre partit se celebrarà proximament, del 5 al 12 del mes que ve, no poguent encara precisar la data car aquesta a de ser convinguda a comoditat dels oradors que han de pendrihi part.

Per gestions fetes fins ara ens permetem donar com a cert que vindran els següents oradors: **Vallés y Ribot, Pere Corominas, Layret, Bastardas, Xavier Gambús, Vila y Ameller** de Banyolas, junt amb algun altre quina resposta afirmativa encara no hem obtingut, per lo qual ens abstenim de nombrar.

L'entusiasme que regna aquí y en els pobles comarcans es imponderable.

Para las damas gerundenses

La Junta de señoras patrióticamente constituída para erigir un monumento á las mujeres que componían la Compañía de Santa Bárbara en los Sitios de 1808-1809, últimamente ha recibido, por conducto del republicano Sr. D. Francisco Suñer y Capdevila, mil pesetas, producto de una subscripción entre los españoles residentes en Montevideo, y cien pesetas del Casino Español de Matanzas.

Nos es muy grato dar cuenta de estos rasgos de patriotismo de los que no olvidan un momento á la patria tanto más querida cuanto más desventurada. Ya sabíamos nosotros que nunca se acude en vano á los españoles que residen en las naciones américo-latinas. — Estos días Santiago Rusiñol nos hablaba de la devoción con que el Sr. Mascort — un gerundense que ha hecho una fortuna en la República Argentina— adquirió el cuadro que hace tres años el preclaro artista pintó en esta ciudad. — Pero, además, esta vez son damas las que piden, y ante una dama, en nuestros gloriosos días de socialismo como en los tiempos de la cortesía de mejor tono, un caballero, sin discutir el fin, ofrenda complaciente su óbolo.

El fin... Que no se tome á censura lo que vamos á decir. Nosotros creemos que, sin olvidar á aquellas heroínas, nuestras próceres damas, dignas descendientes de aquellas que acudían á los lugares de mayor peligro para cuidar de enfermos y heridos, darían una hermosa prueba de sabiduría y de amor al prójimo destinando las cantidades que recojan á la realización de alguna idea noblemente práctica en sentido cultural, sanitario ó benéfico en pro de las mujeres trabajadoras y pobres de nuestra ciudad.

El recuerdo á la Compañía de Santa Bárbara, formada en gran parte por mujeres pobres, se perpetuaría de esta manera más humanamente que en las líneas de piedra ó de bronce de un monumento que, como los que ya poseemos, no ha de ser ciertamente una maravilla de arte que embellezca nuestras plazas.

Sin entrar en detalles, por hoy nos limitamos á pedir muy cortesmente á las patricias damas gerundenses,—que sólo trasponen rápidamente el umbral de las

casas de miseria, que ignoran las tragedias originadas por la falta de trabajo, que no saben del dolor de las madres que no pueden alimentar á sus niños,—que tengan en cuenta nuestra indicación, que no es propiamente nuestra, pues responde á la manera de sentir de la mayoría de nuestros conciudadanos cuya opinión hemos explorado antes de trazar sin acritud, con respeto y con esperanza, las presentes líneas.

CARLOS RAHOLA.

Del triomf d' Apeles Mestres

Durant l'Exposició Internacional d'Art que es celebra actualment a Barcelona, i en mitj de les festes qu'ab aital motiu se celebren al palau de Belles Arts, s'hi ha posat en escena el poema *Liliana* del poeta Apeles Mestres.

El nom del venerable poeta s'ha fet d'actualitat una vegada més, i la premsa reviu els elogis que tantes voltes ha degut prodigarli. La seva poesia tant sutil i magnífica, d'una espontaneïtat maravillosa, mai com en la present ocasió per entranyarse dintre l'ànima ciutadana, que segurament devia desconèixerla donada la manera de ser d'aqueixa poesia, essencialment bucòlica i pastoril. En els poemes de Apeles Mestres, en casi tot el conjunt de la seva obra poètica, no s'hi troven pas els cants èpics ni les altes gestes tràgiques que puguin impressionar a la ciutat, sino un perfum exuberant de rusticitat i de naturalesa fonament primitiva, descobrint els diàlegs ab reminiscències panteistes, de flors i abelles, de velles alsines i d'atlètics pins, de groms i de fades, de gojes i de dones d'aigua...

Verament era novetat per la ciutat magnífica una tal representació. Devia descobrir els nous horitzons d'un amplíssim mon diminut, poblat per sers desconeguts fins aleshores, ab petites passions que esdevenen sempre poesia: i devia sentir, potser, un remordiment d'haver menyspreuat fins allavors una faceta de la vida.

El romanticisme d'Apeles Mestres,—aquest romanticisme indefinible per lo miniaturesc i real alhora,—ha rebut per primera volta la consagració del públic. També pot ser intensament comprés, i podria tenir una resurrecció definitiva, que no tindrà, malhauradament, perquè l'Apeles Mestres ha sigut el precursor, el creador i'l mestre sense deixebles d'aquest gen-

re faulesc, d'aquest romanticisme infantí i humà que solament pot encarnar en ideacions fauniques i en converses entre flors.

L'Apeles Mestres, potser al rebre personalment la testimoniació del afecte del públic català. devia sentir-se massa sol, i potser anyorava una successió a la seva corona de poeta, el poeta de les més petites coses; una successió que no tindrà pas mai, perquè la seva dinastia mor ab ell.

La major gloria dels filòsops antics, la seva suprema victoria era el conjunt dels seus deixebles qu'auguraren una posteritat a les idees llurs. Savien que'l seu impuls a l'investigació, a la teorissació dels fets i les idees, no devien incruarse com la propia vida, i que devien posteriorment florir en roses magnífiques d'humanissació demunt la seva tomba. I'ls més preclars poetes, i'ls grans pensador moderns i'ls grans dramaturgs actuals, també la necessiten més encara la veneració dels deixebles, perquè la seva obra sigui feconda en sentiment i en acció.

Apeles Mestres, aquest goig no'l tindrà pas: ell es únic: i encara qu'aixó no mermi pas el seu alt valor intrínsec, perquè ningú pot revoltarse contra les corrents del temps, un deix de incomplet deu translluir-se en el profund sediment de la seva persona, neurasténica de viure en temps actuals, constant adorador de groms i fades.

EPICUR.

Desde Caldas de Malavella

Por fin se ha visto porque motivo se resistía el Sr. Alcalde á ponerme de manifiesto la Cuenta de Presupuestos del año 1909 y 1910 al que suscribe amparado por la Ley Municipal según el art. 166 y según el fallo recaído al recurso presentado por mí, al M. I. Sr. Gobernador de la provincia manifestándole que el Sr. Alcalde de Caldas no me permitía revisar dichas cuentas después de pasar muchos días, pero que no pasaron los que el Sr. Mir quería, pues dicho señor le venía muy bien dar largos al asunto á fin de que transcurrieran los días marcados por la Ley y no hubiera lugar á reclamación; pero la cosa le ha salido un poco desigual pudiendo poner el día 17 del corriente á la Junta Municipal los siguientes reparos:

Juan Gulayn, vecino de este pueblo, en

uso del derecho sancionado por la Ley Municipal viene hacer las siguientes exposiciones: Del examen de las Cuentas del Ayuntamiento correspondientes á los años 1909 y 1910, resulta que se cerró el presupuesto en 1908 con un sobrante de pesetas 16.464'07 distribuidas en 4.460'62 en metálico y 12.003'45 en cantidades á cobrar, después de descontadas las obligaciones que quedaban á pagar, de modo que el verdadero crédito disponible era de la espresada suma de pesetas 16.464'07, y según las mismas cuentas cierra el Ayuntamiento su presupuesto en 31 de Diciembre de 1910 con un sobrante de pesetas 12.630'70; de modo que durante estos dos años ha disminuido en pesetas 3.833'37 el sobrante que ya existía en 31 de Diciembre de 1908, sin que se haya hecho gasto alguno que no estuviera consignado en presupuesto, por lo cual no solo no podía disminuir el sobrante sino que debía aumentar, porque en el año 1900 se han ahorrado cuando menos 150 pesetas de los gastos de la fiesta de Caldas, 100ptas. del alquiler del campo de experiencias, y 300 pesetas de compras de terrenos, y en el año 1910 ha debido también hacerse economías, de modo que con el balance tan poco satisfactorio que ofrece al público el Ayuntamiento de Caldas, bien puede calificarse de perjudicial á los intereses del pueblo la gestión económica y administrativa durante estos dos últimos años, y contra este reclama el que suscribe ante la Junta Municipal.

El arbitrio del Matadero el año 1908 se adjudicó en subasta pública por cuatro mil pesetas, y el Ayuntamiento en el año 1909 le cobró el contratista solamente 3.000 pesetas, de modo que con el dinero del pueblo le hizo un regalo de mil pesetas. Este hecho es más grave de lo que parece y es necesario deslindar las causas porque en el año 1908 no se cobró del contratista por trimestres las cuatro mil pesetas, y porque al faltar en el pago no se instruyó el expediente ejecutivo para obligarle á ingresar trimestralmente el precio del remate, y finalmente porque después de terminado el contrato se le regalan mil pesetas de las cuatro mil que quedó á deber, y sobre este hecho reclama el recurrente para que después de averiguado quienes son los respon-

sables, de que esto haya podido suceder, se les obligue al reintegro de las mil que con ello ha perdido el Municipio.

En los gastos son muchos los libramientos expedidos por la Alcaldía que por falta de justificación debieran los señores de la Junta municipal impugnar, y entre ellos sobresalen los siguientes: En 20 de Junio de 1909 á D. Ramón Viñals pesetas 84'10 por recomposición de la Casa Consistorial.

En 31 de Diciembre de 1909 á D. Juan Xiberta pesetas 115'90 por jornales empleados en la Casa Consistorial. En 24 de Junio de 1909 pesetas 181'25. En 30 de Junio de 1909 pesetas 124'50. En 4 de Octubre de 1909 pesetas 65'00. En 6 de Octubre de 1909 pesetas 191'25 fueron libradas á favor del alguacil municipal D. Narciso Palol por caminos. En 24 de Diciembre de 1909 pesetas 115'00 á D. Ramón Viñals por la cloaca y pozo del Matadero, sin que en estos libramientos haya cuenta ni relación alguna que justifique ni detalle las obras que dichos señores debieron ejecutar, y no es que se ponga en duda la ejecución, sino que merece impugnarse la informalidad de librarse el pago de servicios sin que se acompañe la justificación, y en el año 1910 se hallan en el mismo caso el libramiento de 7 de Noviembre por pesetas 155'00 á Juan Bartumeu por conservación y limpieza de alcantarillas. El 31 de Diciembre de 1910 por pesetas 145'00 á Ramón Viñals por el mismo concepto. En 31 de Diciembre de 1910 por pesetas 16'85 y 94'83 por impuestos sobre pagos y utilidades. En 1910 pesetas 300'00 á Juan Casals como oficial temporero.

No les parece señores, de la Junta, que si el actual alcalde D. José María Mir no cierra la plantilla de los empleados municipales, está propenso este Municipio á declararse en quiebra y llevarnos á la ruina, pues sin exagerar la nota, contamos en un pueblo tan reducido de vecindario, con un secretario, un auxiliar de secretaría, un oficial temporero, un alguacil que sin querer desmerecer sus servicios éste vale por dos, pues después de desempeñar su cometido de alguacil, muchas son las veces que hace de asesor en la celebración de sesiones y otros actos públicos. Hasta ahora contábamos con un sereno, pues D. José ha nom-

brado otro sin ninguna necesidad hace unos dos meses, y esto señor alcalde de nombrar tanto empleado pagando la caja municipal no tiene ninguna gracia, en lugar de este último sereno hubiese nombrado un sujeto para la limpieza pública, la medida hubiera estado más acertada y hubiera podido mandar limpiar el estercolero que existe en la Plazoleta de los Bullidors y asear un poco más la vía pública de las plazas y otros puestos públicos. También he de recordar á los señores de la Junta que don Antonio Mas, concejal y depositario de los fondos municipales ha cobrado durante estos dos años 150 pesetas cada año, que en total suman 300, sin derecho al cobro de las mismas, por lo tanto según el art. 157 de la Ley municipal. Las 150 pesetas podrá cobrarlas cuando deje de pertenecer á la Corporación y preste su fianza, como cuando desempeñaba dicho cargo el difunto vecino D. José Camps.

Solamente el señor Mas puede percibir por ir ingresar á la capital pesetas 20 al año ó sean 40 con los dos años de que es nombrado Depositario y reintegrar pesetas 260 que ha cobrado indebidamente. Hace ocho años que este señor es concejal, tiempo tiene de saber que los concejales depositarios no pueden percibir haber ninguno. ¡Ah, Sr. Mas, si pudiera realizarse su sueño dorado de poder empuñar la primera vara, como la luciría y que varatazos pegaríamos? Apuntados los hechos, deja el que suscribe al criterio de la Junta y del pueblo los conceptos y responsabilidades que han de observarse y pueden sobre los mismos formar los correspondientes reparos.

JUAN GUILAYN CASAS.

Caldas de Malavella, Julio 1911.

P. D. Mucho se ha comentado el último remitido de Caldas de Malavella publicado en *Ciudadania* firmado por el correspondiente, deduciendo algunos lectores que el autor es el señor Cirer, que para mí nunca lo he creído, pues dicho señor sabe muy bien que la construcción de la cloaca se debe al Sr. Plá y Daniel y Establecimientos Balnearios y no al alcalde Sr. Mir, cuyo señor si se construye dicho desagüe lo ha protegido contra su voluntad. Además tengo por persona muy seria al Sr. Cirer y no le creo capaz de elogiar al alcalde, cuando el año pasado no hizo más que llamarle la atención desde las columnas de *Ciudadania* por su desidia y abandono en todos los ramos municipales, y como las cosas no han cambiado me hace presumir una vez más no es el autor de dicho remitido. Ya nos lo aclarará el Sr. Cirer.—J. G.

De Agullana

S'ha celebrat la festa d'homenatge a D. Lluís M. Vidal. El dissabte a la nit, davant d'una concurrència extraordinària, va dispararse a la plassa Major un magnífic castell de focs artificials y se ballaren algunes sardanes. Els carrers del poble estaven adornats amb banderes catalanes, franceses y espanyoles y a l'entrada de quasi tots s'hi aixecaven uns arcs de fullatge que duïen inscripcions en català, enaltint la personalitat de l'honorable patrici, que generosament ha cedit al poble els terrenys y material de construcció pera les Escoles de nois y noies.

La brillant institució «L'Aplec del Pirineu» obsequià al Sr. Vidal amb diverses pessets catalanes, arrencant esclats d'aplaudiments de la gentada reunida allí.

El diumenge, a les sis de la tarde, pels carrers del poble no s'hi podia passar, anaven plens de gom a gom. La Junquera, Darnius, Massanet, Le Perthus, acudiren a honrar-nos les festes. L'acte de colocació de la primera pedra de l'edifici ont s'instal·laran les Escoles fou una nota hermosíssima. El nostre Ajuntament, la Junta local, les Escoles de nois y noies, les Societats de socors y recreatives, formant llarga renglera, donaren a l'acte una brillantor y un entusiasme extraordinari. L'il·lustre Sr. Vidal, conegudíssim a Barcelona, per haver anat sempre a la devantera de les corporacions culturals y científiques de nostra terra, obrí l'acte pronunciant un discurs que posà de manifest l'amor y l'afició que per l'instrucció de les classes humils especialment, ha sentit sempre. Els aplaudiments entusiastes y perllongats que coronaren el bell parlament del Sr. Vidal, li demostraren l'extraordinària simpatia y admiració que tot el poble té per ell. El nostre digne arcalde Sr. Bech de Carede que, acompanyat de tot l'Ajuntament presidia l'acte, cedi la paraula al regidor nacionalista republicà Sr. Lluís Figa, qui pronuncià un bell discurs, fent ressaltar la necessitat de l'educació y instrucció del poble pera que pugui formar una democràcia forta y conscient; feu molt aplaudit y mereix en efecte la felicitació de tothom, ja que treballà incansablement en l'organització

felis de la festa memorable. El mestre senyor Batlle, llegí un hermós treball en català, explicant lo que tenen d'esser les noves Escoles, y encoratjant a tots pera que ajudessin a l'obra redemptora de l'instrucció, llargs aplaudiments y visques al Sr. Vidal aculliren les darreres paraules del distingit professor. La senyora mestra de noies llegí un discurs en castellà, que també fou molt aplaudit, acabant la distingida professora amb un visca 'l protector de l'ensenyansa, que fou contestat per tothom. A la nit, les autoritats organitzaren un banquet en honor del Sr. Vidal, després de descobrir les làpides que l'Ajuntament ha fixat en dos carrers de la població, perpetuant la memoria de l'il·lustre patrici y de la seva venerable esposa que en vida fue tant pera 'ls pobres de la població. Acabat el banquet el Sr. Vidal donà les gracies a les autoritats y en especial al Sr. Alcalde, per l'homenatge que li acabaven de fer y remercià molt l'entusiasme y aprecí que tot el poble de Agullana li havia demostrat.

Pot efectivament el Sr. Vidal, estar orgullós de les festes que en el seu honor li ha fet un poble, y així li demostrarà que l'obrer sab agrahir als poderosos, sempre que aquests baixen an ell, a guiarlo pels camins del progrés y la cultura.

El Corresponsal.

Festa major de Sabadell de 1911

Concurs de Sardanistes

Organizat per la Comissió de Sardanes públiques y subvencionat per l'Excelentíssim Ajuntament, quin tindrà efecte el dia 30 de Juliol a les deu en punt de la nit en el Camp del Centre de Sports, regintse per les següents bases:

PREMIS

Primer: 400 pessetes que s'adjudicaran a la colla que millor balli y reparteixi a l'usansa empordanesa, comensant y acabant a l'esquerra, una sardana inédita y revessa y ab més elegancia una de coneguda dita de llument.

Segon: 200 pessetes que s'concediran a la colla que segueixi en mèrit a la guanyadora del primer.

Nota: En cas de no poderse adjudicar

els susdits premis, se repartiran en la forma que 'l Jurat opini d'equitat.

Condicions a que deurán atendre les colles que desitgin concórrer a n'aquest Concurs:

El fallo del Jurat será inapelable y se farà públic bentost finit el Concurs.

Les tandes y l'ordre de les colles anirà segons cregui convenient la Comissió Organitzadora.

Les colles deurán constar com a mínim de 8 balladors y com a máxim de 12.

La Sardana de Concurs variarà d'extensió sempre que 'l Jurat ho cregui convenient, en cas de que les colles ballin per seccions.

La Sardana de llument será la titulada «Roselles», d'En Josep Serra.

En igualtat de circumstancies, será més recómpensada la colla formada per abdos sexes.

L'inscripció de les colles pot ferse desde la publicació de les presents bases fins el dissabte dia 29 corrent inclusiu, y es condició obligatoria acompanyar l'import de una pesseta per individu al acte d'inscriures.

Al inscriures es indispensable indicar el nombre de balladors o parelles, la denominació que adoptin, nom, cognom y adreça del cap de colla (únic autorizat pera cobrar el premi).

Les colles que a dos quarts de deu de la nit no s'hagin presentat al local de la Societat Choral Colón (Carrer Nou de Junqueres, prop del Camp de Sports) se considerarán fora de Concurs, sense dret a reclamació de cap mena.

La Sardana revessa será d'En J. López Franch, quina será executada fins al primer contrapunt.

Les inscripcions deuen dirigir-se al Secretari de la Comissió Organitzadora, carrer Riego, núm. 20.

El Jurat el formen els senyors: Francesc Pujol, president; Josep López Franch, Rafael Vives, Ricard Pomar, J. Sanxo Farrerons, Melcior Tort, Joaquim Forcada, Jaume Millán, Feliu Gambús, Emili Moragas, Ramón Figueras, Secretari.

Per la Comissió organitzadora de Sardanes Públiques de Sabadell: El President, Melcior Tort; El Secretari, Ramón Figueras.

Centre Republicà de Salt

La Comissió de testes te contractada la reputada orquesta Torres de Barcelona pera els dias 25 y 26 del corrent. Quedan invitades totes les societats republicanas als concerts y balls que tindran lloc en dita entitat.

NOTA.—Se recomana la presentació de l' última cuota.

PROGRAMA DE LA FESTA

Dia 25 á les 11½ del matí gran secció «Vermohutt» per la reputada orquesta Torres de Barcelona, tocantse la Marseillesa. A las 2 de la tarde gran concert. A les 4½, gran ball de Societat. Nit á les 10, extraordinari concert en el que la Societat Coral del mateix Centre, cantarà «La Maquinista» y 'l himne titulat «Bellés y Ferrandiz.

Dia 26, á les 2 de la tarde, gran concert. A les 5 ball. Nit, á les 10, concerts y á les 11 ball.

NOTA.—En el saló del Centre hi haurá un bon servei de café.

Sessió de l' Ajuntament

El dijous celebrá sessió la corporació municipal baix la presidencia del Sr. Alcalde y amb escás nombre de regidors.

Se dona lectura de l' acta anterior y s' aprova.

Se llegeixen les factures presentades, una relació de jornals pendants y un resúm dels acords presos durant el mes anterior, quedant tot aprovat per unanimitat.

Se doná lectura d' una comunicació del «Reial Club de Barcelona» sollicitant la cooperació del Ajuntament pera demanar al Ministre de Foment arregli les carreteres pera fomentar el turisme.

Altre proposició del Sr. Catalá que diu:

«El concejal que suscribe tiene el honor de someter á la aprobación de la Corporación Municipal la siguiente proposición.

1.º Que este Ayuntamiento se adhiera al acuerdo tomado por la Diputación provincial de Barcelona en sesión del día 11 del corriente mes de Julio, sollicitando la derogación ó modificación del Real Decreto de 28 de Junio de este año, centralizando en Madrid las oposiciones á Notarios.

2.º Dirigirse esta Corporación muni-

pal en petición razonada, al Presidente del Consejo de Ministros y Ministro Gracia y Justicia, interesando la derogación ó modificación del Real Decreto de 28 de Junio último sobre oposiciones á Notarios, y

3.º Que se comuniquen los precedentes acuerdos á los Ayuntamientos de esta Provincia, cabezas de partido judicial, para que aprueben tales reclamaciones, caso de estimarlas justas y convenientes á los intereses de sus respectivas comarcas.—Gerona 20 Julio 1911.—Luis Catalá.»

(En aquest pás no duptém veurér una adhesió al projecte de les mancomunitats pel Arcalde de R. O.)

Els nostres autonomistes (apesar de la calor) tan fresquets.....

Instancias. — Una de D. Gregori Merino demanant permís pera instalar taulas de café en el paseig de la Devesa.

Altre firmada pels senyors Saló, Sobrequés y Perich demanant la creació d' una Escola municipal de música, oferint dits profesors encarregar-se de la part técnica y económica, obligantse á donar al Ajuntament un vint per cent de lo recaudat en concepte de matricules mentres aquet els hi faciliti un lloc adequat.

Altre de D. Agustí Prunell, guarda-parc dels bombers, demanant augment de sou.

S' aprova el padró de les cédulas personals d' enguany que importa 28.427'54 pessetes y l' arcalde diu que el dia primer de Agost comensará la recaudació. (Cosa difícil).

El senyor Amich diu que 'l material del Grupo Escolar que deu construirse se donará á concurs en tres lots pera més facilitat dels concurrents.

Y s' aixecá la sessió.

Noves

D. Manuel Gómez Quintana, president de l' Audiencia provincial ha sigut traslladat al mateix càrrec á l' Audiencia de Huelva. Ens alegrem sincerament de dit trasllat. En substitució ha sigut nomenat D. Joan Sabal, del qui esperém tindrà tot el respecte degut á nostre idioma.

També en nostre Audiencia hi han hagut els canvis següents:

El Sr. Fiscal electe, D. Josep Gómez Barberá passa á presidir l' Audiencia d' Alicante; y el Sr. Magistrat del mateix Tribunal provincial, D. Anselm Sarz Tena, es destinat á la Audiencia de Tarragona. Pera dites vacans son nonenats D. Vicens Castro y D. Eusebi Lassa-la, respectivament.

Durant l' última setmana la Sucursal de la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d' Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 13,082'50 pessetes y ha pagat per reintegros 5,883'87 pessetes; haventse obert 18 llibretes noves.

Tots aquestos dias s' ha parlat molt de la desgracia ocorreguda en una fàbrica del veí poble de Sta. Eugenia, y del despidi per part del amo, de totes aquelles criatures menors de edad que trevallaven en aquella fàbrica.

Es de desitjar y ho esperém, que la Junta provincial de Reformas Socials recomanará al Sr. inspector del treball una seria no interrompuda de visites á totes aquelles fàbricas en que es pot faltar á la vigent Llei en perjudici de la mainada; y per que no succehexi com are, que solzament se tanquen les portes de llurs fàbricas als menors de edat quan alguna desgracia fa recordar el compliment de la Llei.

A mort á La Bisbal la mare del director del setmanari *ó de Octubre* y president del «Ateneu Pi y Margall», nostre bon amic en Lluís Corbera al qual y demés familia enviem l' expressió de nostre sincer condol.

L' Ajuntament de Castelló ha suprimit totalment l' impost de consums y diuen que l' opinió ha rebut am gran alegría la noticia.

Que prenguin exemple els nostres concejlers.

Lo que passa ab la Junta Provincial de Reformas Socials es deliciós.

Després d' unes vacances se anoncien eleccions parcials en el partit judicial de Girona pera el dia 23 del corrent, les *que devien verificarse el passat Novembre*. Además, son convocades pel Sr. Arcalde de la ciutat, que no hi te cap dret, sino que deuen serho pel Governador president nat de la Junta Provincial.

L' Arcalde solzament deu convocar la Junta Local de Reformas Socials pera nombrar el delegat.

Y els demés districtes quant farán les eleccions?

Sempre se renovaren per meitat els districtes.

Qué ve á esser tot aixó?

Dijous va morir nostre correligionari don Francisco Vigué, pare de nostre amic D. Enric, a qui per tal motiu acompanyem en la pena que l'afigeix.

**

Am motiu de tocar-se sardanes en el Café Novetats, la plassa del Marqués de Camps es converteix en un lloc de reunió del jovent de Girona. L'animació que regna allí en aqueixes diades es extraordinària. L'amenitat del lloc y la fresca que s'hi gosa atreuen a tothom, sent molt poques les famílies que no hi vagin a expansionarse durant les primeres hores de la nit. Felicitem als organitzadors.

Dimecres a Barcelona va verificarse la boda de nostre amic el celebrat tenor D. Amador Famadas am la distingida y bella senyoreta de aquella capital na Paquita Aldabó. Moltes felicitats.

**

El rei va donar 2.500 pera que servissin com a premi en la VI Exposició d'Art cele-



Psicologia de la gent de bé

Conferencia llegida al «Ateneo Pi y Margall» de La Bisbal la nit del 10 de Juny de 1911 per D. Prudenci Bertrana.

que estudien am profit y respecten tot lo que hi ha per respectar.

Pera més lloansa, les tals persones, solen tenir algunes famílies agraiades; una que alimenten am les sobres de la seva taula, una altra que vesteixen y calsen am les robes y sabates inservibles y, probablement, una tercera a la qual per medi de influències, han conseguit lliurar de la jova fentla recluir en un manicomi, o de la avia fentla portar a l'hospital.

Algun oient tal volta pensí que fins ara res se pot deduir de lo que dic de la bona gent, que lo que ells fan ho fem nosaltres, y que si jo 'ls acusés per son obrar, cometria la mes gran de les arbitrariedades y la mes formidable injusticia. Mes entengueu que jo vos ho he dit, jo no pretenc atacar a la bona gent per lo que fan, sinó per lo que deixen de fer; y en aquest punt reconec,

brada aquest any en Barcelona. Era un reial present, però no ho semblava. El Jurat feu las calificaciones y acordá otorgar el premi del rei an en Rusiñol y a un altre pintor. Les 2.500 pessetes, repartides, quedaven reduides a dos premis de 1.250 pessetes.

En Rusiñol se va dirigir al Jurat preguntantli si el premi era realment premi o si obligava a donar el quadro. El Jurat ha respost que efectivament, el premi no es honorífic tan sols, sinó que porta l'adquisició de la tela.

Ha trobat en Rusiñol que'ls senyors jurats volen comprar quadros molt baratos, que ell ven més cars, y que ho sent molt, però tot y essent el premi del rei hi renuncià.

Lo etern..... Un premi premi reial de 2.500 pessetes y com si fossin masses se parteix en dos de 1.250, y com si la quantitat aquesta, continués essent faulosa, s'acorda, no que sigui el valor d'un premi, sinó el preu de una compra. Però en Rusiñol no ven an aquest preu. Per alguna cosa diem més amunt que'ls nostres artistes són lo més fort y lo millor.

Cens de U. F. N. R.

Se prega a tots els ciutadans que simpatisin am les idees de

sensa lley de esforços, que tots en tenim un poc de lo que caracteriza a la especie. La meua classificació no es pas restringida; sots el rotul «bona gent», n'hi caben més dels que us pogeu imaginar, hi quebo jo, hi cabeu vosaltres y caben tots aquells que en determinades circumstancies es comporten com uns perfectes egoistes y que per la temensa de perdre la seva reputació de pacífics, de seriosos o de entenimentats, no gosen afrontar les conseqüències d'un acte massa atrevit, que la moral burgesa, la moral del panxacontentisme recriminaria. Allevors som tan gent de bé com el que més, llevors som manyacs, som abulics, som cobarts y som servils. Sacrifiquem el bé del pròxim, el bé comú, el bé de la patria per un exesiú amor a les costums patriarcals, al terme mig, a la vulgar correcció de nostres robes, de nostre pentinat, de nostra historia, de nostra posa talvegada més plena de dignitat, més teatral de lo que correspon a nostra feblesa y nostra ignorancia.

¿Comenseu a entreveure els carrecs que em proposo formular contra la bona gent? ¡Ah! son terribles. La bona gent es el lastre que entorpeix la marxa de tota idea nova, tan en política, en ciencia com en art. Tranquils de conciencia, segurs que en llur vida no hi ha pas un sol acte reprovable, convensuts de que si no han aimat a

apueix partit y vulguin inscriures en el cens del mateix, pera aportar llur concurs a l'actuació republicana, tinguin a bé personarse en el «Centre Federal», oarror de Mercaders café Girona, de 9 a 10 del vespre en els dies feiners y de 2 a 4 de la tarde els festius, o bé en el Centre Nacionalista Republicá, Rambla de la Llibortat 33 de 9 a 12 de la nit tots els dias, on s'han establert oficines y on se proporcionen fulles de inscripció.

El plás para suscriures oomensa avuy y fineix el 25 del corrent inclusiu.

Girona 7 de Juliol.

LA COMISIÓ.

Espectáculos

COLISEO IMPERIAL

Funcions pera el disábte y diumenge:

«La portera de la fábrica», «Demi-monde» y «Els zin-calós» (Els gitanos).

Escogido programa de películas para ambos días.

CINE GRANVIA

Debut del caricato excéntrico, cantante, burlesco y monologuista Pepe Marqués.

Espléndido programa de películas de última novedad.

IMP. DALMÁU CARLES Y COMP.—GERONA

Deu tampoc l'han ofés, am la certesa que alló de estimar al pròxim com a tu mateix es un poc exagerat, y de que el purgatori es una menassa que no va per ells, renunciem de bon grat a tota ambició, a tota lluita, a tot intervencionisme; tenen un *seguro de vida* pel dia qu' es moren, tenen moltíssimes provabilitats d'anar al cel, no 'ls mancará pau en aquesta vida ni en l'altra ¿cal desitjar res més, cal neguitejarse per res més, cal pensar en res més? La seva lògica es formidable.

No 'ls inquieteu, no 'ls perturveu, no els parleu de política, ni de malures socials, ni d'aspiracions a un ben estar colectiu. Tot son utopies, tot son ambicions y manca de conformitat. Al que es pobre, está malalt o viu a la presó s'el compadeix y llestos; se 'l ajuda quan se pot, que no 's pot sempre, y prou; sortosament existeixen mil associacions destinades a socorre el desvalgut; cada una te una misiú distinta y n'hi ha per tota mena de disorts; no cal pas enrecordarsen massa del patir dels altres; en ultim cas resta encara la providencia que no es de molt tan sorda com volen pintarla els heretjes.

Aixis es com la bona gent, poc a poc, no compren l'amor fora de casa llur y no compren res que s'aparti de la norma seguida per ells, d'aquella norma que 'ls ha fet respectables y considerats, que 'ls per-

FOTOGRAFIA

de

J. Llinás

Gran-Via, baixos.-GIROÑA

ART
M
O
D
E
R
N

Si us agrada l'art fotogràfic, seriat, prontit i esmero en els treballs, honreu amb la vostra visita la FOTOGRAFIA DE J. LLINÁS, en la seguretat de quedar complacuts.

Especialitat en ampliacions reproduccions y retrats de totes classes.

Per cada mitja dotzena se regalará una ampliació

Lampistería y Ferretería Magatzem de Llits y Somiers

Albert Balañá

Rambla d'Alvarez, 1, y Plassa de la Constitució, 10.

GIRONA

SASTRERIA

= DE =

Agusti Gallostra

Trajos exclusivament á mida

BESADÓ, 2 Y PEIXETERÍAS-VELLES, 13.

GIRONA

: VIUDA : Y : FILLS :

: DE : FERNÉS : S C :

VINS ALCOOLS : TARTRES : Y : OLIS

GIRONA Y LLANSÁ

Demaneu per tot arreu

⊙ *Champagne* ⊙

Massé Père & Fils

RILLY-LA-MONTAGNE
PRÈS REIMS

Carte Blanche-Carte d'Or

El Sabó

Vasconia

ES EL MILLOR
Pera rentar la roba

El rey dels aperitius

BRIKETT

Demaneulo en els cafés

Clínica de raigs X

FOTOTERAPIA ELECTROTERAPIA
DEL ESPECIALISTA

L. López Murray

EX-ALUMNE DE LA FACULTAT DE MEDICINA DE L' UNIVERSSI-
Y HOSPITAL DE LONDRES, Y MEMBRE CORRESPONSAL
DE LA SOCIETAT ROENTGEN

Consulta tots el dies, menos els diumenges i'ls
festius, de 9 a 12 del matí en el carrer de S. Antoni, 32,
Figueres. Dotada ab aparells moderns, i a l'altura dels
millors de la seva classe a Anglaterra, Alemanya i Es-
tats Units.

Tractament de la tinya favosa, foliculitis de la barba, sicosis, (cura obtinguda ab una sola sessió) depilació del pel-moixí, cranc, queloides, lupus, linfo-sarcoma, llaga rodent, micosis funcorda, leucemia, linfadenoma, lipoma, esplenomegalia, xantoma, neoplasmes, mioma.

Diagnòstich de fractures, luxacions, exóstosis, epifisitis, gomes sífilítiques, estreteses de l'esòfag, de l'uretra i del ureters, aneurisma de l'aorta, glàndules calcíficade flebolts, deformitats congénites, periostitis, osteitis, pedra en els ronyons i en les vies urinaries, tuberculosi i afeccions pulmonars, gota, necrosis, cossos estranys, presencia ó ausencia de les dents temporals ó permanents, del cor en estat normal, aixamplat, fora de lloc, etz.

Nota. El tractament modern exigeix que'l malalt vingui a la clínica no més cada dotze dies.